

„Autoarea abordează în poemele ei o sumedenie de experiențe, trăiri, frici, neliniști, dar și plăceri feminine pe care le vei recunoaște din propria viață, le rezolvă și le depășește prin iubire, alunecând între spații publice greu de cucerit și spații sigure care pot să îi conțină emoțiile, într-o căutare fascinantă de sine.”

Ioana ULMEANU, Elle

„Vulnerabilitatea, fragilitatea, blândețea sunt caracteristici considerate de patriarhat a fi feminine (deci slăbiciuni), dar softness-ul Alinei Purcaru este politic, și revendică aceste trăsături prin care denunță acțiunile patriarhatului-capitalist, prin care își asumă sensibilitatea ca putere. Așa că splendoarea Alinei Purcaru, la fel ca strălucirea lui Ocean Vuong, reprezintă un act de rezistență, un manifest soft, care militează pentru distrugerea patriarhatului, centrând grija, apartenența și crearea unor spații sigure de-a lungul întregului proces.”

Andrada YUNUSOGLU, citește-mă.ro

„Splendoarea din volumul Alinei Purcaru te prinde în mrejele ei estetice, dar ea conține și o articulație politică feministă și, deseori, ecologică – dorința/căutarea unui spațiu care să primească, care să nu traumatizeze, care să facă loc multora și care să împartă responsabilitățile mai just.”

Maria MARTELLI, Goodreads

„Accentele feministe, căutările identitare (fie că vorbim de săpături terapeutice și recuperatoare în trecutul biografic sau de încercarea de adoptare a unei poziții personale vizavi de problema ecologică), modul în care aceasta scoate în evidență, cu subtilitate, faptul că totul în jur este politic, alegerea cuiva, de la început și până la sfârșit, sunt constante ale volumului care îi conferă unitate.”

Cristina ISPAS, Timpul

„Mi-a plăcut foarte mult volumul Alinei Purcaru pentru încăpățânarea cu care caută strălucirea dincolo de constrângerile vieții cotidiene, de traume sau ratări, pentru blândețea și empatia pe care le-am simțit radiind dincolo de metafore și formule poetice, pentru căldura și pasiunea pe care a reușit să le strângă în acest adăpost poetic construit meticolos cu fiecare vers din Tot mai multă splendoare.”

Denisia SUSANU, *Observator cultural*

„Tot mai multă splendoare de Alina Purcaru rămâne o carte reprezentativă pentru actualele situații-criză, fie că ne referim la lipsa de limită a consumerismului, la inegalitatea dintre genuri, la anxietatea corporală născută din judecăți sexiste sau la spaima de a anticipa consecințele viitoare ale unui astfel de prezent.”

Denisa BOLBA, *Echinox*

„Prin poemele din Tot mai multă splendoare, reușește să transmită lucruri importante din punct de vedere social [...]: identitatea, feminismul, relația cu corpul, ecologia (versus) consumerismul, dar și modul în care ne raportăm la corp și gen în funcție de spațiile pe care le traversăm. Aceasta din urmă aduce cu sine și problema siguranței. Mi s-a părut elegant modul în care a făcut aceste incursiuni – sunt marcate de o oarecare subtilitate, dar și de o tandrețe neașteptată care pare să promită înțelegerea, dar nu și absența nedreptății, nu și lipsa dorinței ca lucrurile să se modifice.”

Ramona BOLDIZSAR, *Psyche*

„Alina Purcaru operează cu o estetică a flash-urilor, astfel că totul se petrece într-un glitch controlat, în «perfectiunea HD a materiei vegetale». În acest sens, se consolidează imagini și texturi văzute/palpite de o minte hiperlucidă într-un corp perfect treaz, conștient de ceea ce se întâmplă. Limitele nu mai sunt limite, neajunsurile au fost depășite și protestul și-a atins scopul. Vocea a fost auzită.”

Sorina RÎNDAȘU, *Literomania*

„Alina Purcaru construiește un volum-manifest, plin de „O singurătate letală/și o sursă de emoții în stare să te spargă”. Microagresiunile și microvictoriile, totul se simte instant și vulnerabil aici, un discurs plin de speranță, ironie, vinovăție, furie și bucurie. Paginile recrează imagini precum sala de sport din anii de școală, orașul natal, scrișori gândite la măsuțe de toaletă într-o culpabilitate tăcută, locuri încărcate de prea multă liniște, totul învelit într-un cearșaf voalat de sentimentul dulce-amăru de a te întoarce la momentele cele mai pline de vulnerabilitate.

Poemele păstrează, în ciuda a tot, o speranță și o umanitate ce se resimt mai ales prin întrebările retorice, parantezele, oamenii și locurile ce construiesc povestea protagonistei.”

Ioana LAVINIA, *Note de subsol*

„Cu siguranță cel mai bun dintre volumele ei și unul alunecos, așa zice, pentru că mereu e cu un pas înainte, jonglează cu registrele și temele pe care și le propune foarte bine, încât ajunge să livreze mereu ceva nou și să lase senzația că unele lucruri scapă interpretării. De citit și recitit.”

Andreea POP, *Familia*

„Tot mai multă splendoare (Cartier, 2022) este veriga lipsă dintre literatura feministă contemporană din România și poezia mai senzorială și mai cosmopolită a poezilor ce au debutat după 2010. Poeta reușește să concilieze într-un mod organic ambele lumi, ceea ce nu e puțin.”

Mihnea BĂLICI, *Scena 9*

Alina PURCARU (n. 1982) este scriitoare, traducătoare și publicistă. A absolvit Facultatea de Limbi și Literaturi Străine din cadrul Universității București, are un masterat în Teorie literară și Literatură comparată, obținut la aceeași Universitate, a lucrat în presa cotidiană și a publicat constant cronici de carte și articole în reviste culturale prestigioase.

A debutat cu volumul de poeme *rezistență* (Editura Cartea Românească, 2016), urmat de alte două, *Indigo* (Editura Tracus Arte, București, 2018) și *Tot mai multă splendoare* (Cartier, 2022). Este coautoare a romanului colectiv *Rubik* (Editura Polirom, 2008), traducătoare din limba engleză și coordonatoare a mai multor volume colective: *Povești cu scriitoare și copii* (Editura Polirom, 2014) și *10.000 de semne/Otros 10.000 caracteres* (antologie bilingvă de proză românească, în ediție româno-spaniolă, apărută la Editura ICR în 2017) și *Un secol de poezie română scrisă de femei* (volumele I, II și III, împreună cu Paula Erizanu, Editura Cartier, 2019, 2020, 2021).

A scris două cărți pentru copii, *Catrina și marele Domn Somn* și *Un unicorn în muzeul de oase* (ambele cu ilustrații de Mihaela Paraschivu, publicate la Editura Cartier, 2017, 2018). Este prezentă cu poeme și eseuri critice în reviste literare și în mai multe volume colective.

O selecție din poemele ei traduse în suedeză a apărut în revista suedeză *Lirykvännen*. A susținut lecturi în țară și străinătate și a luat parte la festivaluri și târguri de literatură naționale și internaționale. Grupaje traduse în limba maghiară au apărut și în două publicații din Ungaria *ÚjNautilus* și *Prae*. A primit premiile „Gheorghe Iova” pentru *Indigo*, Premiul „Observator Universitas” și Cartea de poezie a anului 2022, în cadrul Galei Tinerilor scriitori, pentru *Tot mai multă splendoare*. Este membră PEN și, în prezent, face parte din redacția revistei *Observator cultural*, unde publică în mod susținut articole de critică literară și interviuri cu scriitorii români și străini.

ALINA PURCARU

Tot mai multă
splendoare

Poeme

Ediția a II-a

CARTIER POPULAR

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: vanzari@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.
Tel./fax: 210 80 51. E-mail: codex@cartier.ro
cartier.ro
cartier.md

*Cărțile CARTIER pot fi procurate online pe cartier.ro & cartier.md
și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks și pe cartier.ro & cartier.md*

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.
E-mail: librariadincentru@cartier.md
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 022 24 10 00.
E-mail: librariadinhol@cartier.md
Librăria online, cartier.ro. Tel.: 0785 199 823.
E-mail: codex@cartier.ro
Librăria online, cartier.md. Tel.: 068 555 579.
E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România
Tel./fax: (021) 210 80 51. E-mail: codex@cartier.ro
Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier popular* este coordonată de Gheorghe Erizanu
Editor: Gheorghe Erizanu
Lector: Em. Galaicu-Păun
Coperta seriei: Vitalie Coroban
Coperta: Vitalie Coroban
Design/tehnoredactare: Marina Darii
Prepress: Editura Cartier
Tipărită la Bons Offices

Alina Purcaru

TOT MAI MULTĂ SPLENDOARE

Ediția a II-a, septembrie 2023

© 2023, 2022, Editura Cartier, pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Purcaru, Alina.

Tot mai multă splendoare: Poeme/ Alina Purcaru; coperta: Vitalie Coroban;
design: Marina Darii. – Ed. a 2-a. – [Chișinău]: Cartier, 2023 (Bons Offices). – 103, [1] p. –
(Cartier popular/ colecție coordonată de Gheorghe Erizanu, ISBN 978-9975-79-891-4).

[800] ex.

ISBN 978-9975-86-705-4.

821.135.1-1

P 98

Pentru D.

„Mi-ar plăcea să cred că și în absența propriei ființe tot am vedea. Mi-ar plăcea să cred că nu ne-am închide niciodată.”

Ocean VUONG, *Pe pământ suntem strălucitori o clipă**

---

* *Pe pământ suntem strălucitori o clipă* de Ocean Vuong, trad. Ioana-Miruna Voiculescu, Editura Storia Books.

I. Cea mai frumoasă artă

Cântec de adormit fata care se întoarce târziu acasă

Aș vrea să fiu un bărbat suedez
care pleacă în Danemarca
doar ca să bea bere
cineva care o viață întreagă
s-a plimbat nonșalant prin benzinării,
a trecut prin gări slinoase
și a schimbat trenuri regionale,
cineva care acum
are propriul camion
și energie să treacă granița
doar ca să-și ia bere.

Aș vrea să fiu băiatul singur
și hotărât
să se pastileze la un festival electro
să fiu curiozitatea
din mintea lui
entuziasmul lui pentru ceva
netrăit și periculos
riscul
renunțarea
din nou
aș vrea să fiu propriul șofer de camion

Îmbrăcat în tricoul cu care am dormit
să mușc dintr-un sendviș luat la întâmplare
din prima benzinărie
un sendviș cu prea multă maioneză;
să mi se facă greață și să știu că e doar greață,

să merg mai departe cu camionul meu
netulburat,
cu rezervorul plin
să trec granița din Suedia,
să iau cu mine în cabină
backpackerițe și băieți pierduți
care se duc să se trashuiască
la festivaluri electro
#noshamenoshame

Să iau cu mine berea
frica de străini
despre care să știu că e doar frică
de străini
dar nimeni n-are cum să se atingă de mine,
niciun tricou de schimb
și niciun plan
decât să beau
bere în Danemarca,
să aștept să-mi treacă greața, să mi se facă din nou foame,
și să mă întorc acasă
cu multe, multe sticle.

Mai târziu
aș vrea să fiu o imagine generată de calculator
o peluză impecabil tunsă
un grătar de care se vor bucura prietenii
în timp ce sirenele mașinilor de poliție
se aud altundeva,
departe de noi
și apoi
zgomotul scurt al tastelor

când toate astea
se vor șterge de pe ecran.

Aș vrea să fiu oameni sportivi
plați și frumoși
genul care nu mănâncă maioneză
ca să poată să iubească mai bine
oameni cu abdomenul impecabil
încântați de nord
și chibzuiți
cu dorințele.

Aș vrea să fiu un grup de acrobați
care se susțin unii pe alții
în aer
să fiu teama și siguranța
și tot ce e între ele
între ei
asta și aplauzele de după

(și mai ales băiatul timid din trupă
pe care toată lumea îl cheamă în față
pentru că e ziua lui,
artificiile,
stânjeneala
când i se cere să mai facă o mică demonstrație
dacă tot e birthday boyul
spectatorii așezați confortabil pe scaune)

Un meci de fotbal aș vrea să fiu
ceva atât de liniștitor
pentru o planetă de microbiști

un meci de fotbal hipnotic
capabil să aducă pacea în cartiere
unul frumos, cu prelungiri,
(dar fără niciun cartonaș roșu)
și măcar o dată
aș vrea să fiu
toate înjurăturile care nu se aud
decât pe stadion.

(spațiul în care să-mi pot întinde picioarele
cu lejeritatea unui mare manager de club
Jürgen Klopp
aș vrea să fiu)

Zlatan Ibrahimović
marcând după ce driblează cinci adversari
statuia aurită a lui Zlatan
metalul care se bucură să se topească în forma lui
discursul lui
de acceptare a statuii.

Zlatan mergând ca Jesus pe apă
la două zile după operația de la genunchi
pentru că leii nu se recuperează ca oamenii
oricât de buni ar fi
iar cel mai bun numai unul
e musai să rămână
și dacă cel mai bun
nu primește cei mai mulți bani
face scandal
pleacă la alt club
#avidadolars

nu divă,
leu, în lumea asta
să fiu
un zeu imigrat în Nord
cu toane care nu se discută

cele mai bune zece momente din cariera zeului
sau mai bine George Best
și să primesc gratis câtă băutură vreau
în toate barurile din Manchester

aș vrea să fiu rețeaua de taximetriști
care-și trimit semnale și omoară plictiseala prin stație
își varsă nervii, înjură clienții
cred în Zamolxe și în realitatea uriașilor din Carpați
își împărtășesc fără rest convingerile
ei între ei
ei cu străinii

un sistem închis de avertizare
îndreptățit și funcțional
aș vrea să fiu

noi între noi.

ușa încuiată în spatele căreia îmi arunc tenișii din picioare
când ajung acasă
ușa încuiată în spatele căreia corpul meu scapă, în sfârșit,
de haine
ușa încuiată de pe marginea drumurilor
ușa încuiată din spatele terenurilor

ușa încuiată din vestiarele lor
ușa încuiată din mașinile lor
ușa încuiată de la toate grădinile
și depozitele
și garajele
și portbagajele
lor

ușa încuiată dintre mine și toate glumele lor
și birourile
și colecțiile lor

încuiată
cu toate siguranțele
lor

și apoi
când ajung acasă

(evitându-le întrebările
refuzându-le țigările
ocolindu-le insinuările
ignorându-le recomandările
îndepărtându-le mâinile
continuând să-mi mestec, preocupată, guma,
mereu câte o jumătate de lamelă,
mereu Five Cobalt
cooling peppermint –
continuând să-mi pese)

când în sfârșit ajung acasă
aș vrea
atât de mult aș vrea

să scuip tot odată cu guma
din care s-a dus deja mentolul
și să mă duc împăcată la culcare,
liniștită ca Zlatan, abia trezit dintr-un coșmar
ca Zlatan după ce i se spunea
că e mai bun decât Ronaldo Grăsuțul
ca să poată adormi la loc.

Să adorm cu vocea unui prieten imaginar
care-mi spune că Ronaldo Grăsuțul nu există,
și nici camioane conduse cu o mână sigură
de bărbați puternici
și intangibili
iubitori de bere și viteză
nu există,
cum nici zgomotul scurt al tastelor
când toate acestea se vor șterge de pe ecran
nu există
nici măcar în vis.

Că acum
există doar acest praf magic
de așezat pe pleoape
în care te scufunzi
ca-ntr-o pudrieră uriașă –
o mare de mică:

și strălucești
și strălucești
și strălucești
micuță stea.

Relații dureroase și sângeroase

dar nu le voi numi

expresia ta – o lespede cu care să tot lovești în amintire
cum fac străinii când sparg ușa în coșmaruri
și intră în casă ca prieteni
ca tine

relații dure și sângeroase
s-au așezat pe oasele mele –
o musculatură nelucrată
sindromul picioarelor umflate
degete pe care inelele nu mai încap
un creier din care uneori dispar
momentele rușinii
like I was spiked

Mă trezesc uneori cocoșată de vină
femeie încă tânără care în loc să se dedice,
adoră viața

dispar în golul dintre etaje
în blocuri care se șterg constant din memorie
scap frecvent obiecte din mână
râd cu oameni nepotrivți
și uit atât de mult
apoi îmi cer iertare
mai ales
când nimeni nu vrea să se trezească

relații dureroase și sângeroase
am scris –
expresia ta când nici măcar nu spui nu

ca și cum
chiar e nevoie să mă faci să spun?
Nu mă face să spun.
Nu fi vulgară.

Privirea cu care insist,
cuvintele cu care am învățat să particip
nu fac decât să arate și mai mult
tot
ce nu vrei
și chiar mai multă rușine
atât de multă lașitate
furt din viață care nu e a ta
o viață apetisantă, ca o pizza cu de toate
din care îți alegi feliile preferate –
poftă
și necunoaștere,
nici măcar foame.

La ani distanță cred că înțeleg ce s-a întâmplat
și totuși, față de tine,
am ales să păstrez politețea
ca Marilyn care vrea să păstreze tiara unei străine bogate –
May I just hold it for a minute?
May I?

La alți ani distanță după toate astea,
am văzut un alt film
despre rana dintre mamă și fiică
sânge pe degete
amarul în gât și

în afară de ce putem noi două salva
atât de multă distrugere văd